

det egentlige Hovedspørgsmaal, der ligger mellem den høitærede Krigsminister og mig, nemlig hans Ytring om, at Budgettet, det forventede saakaldte Normalbudget ventedes at ville komme til at udgjøre ca. 150,000 Kr. over 9 Millioner. Det forventede Resultat er jo, som man vil erindre, henvend 9 Millioner, og det viser sig altsaa, at den høitærede Krigsminister gjør Regning paa en Overskridelse af de 9 Millioner Kr. paa godt 150,000 Kr. For at dette ikke skal foranlede Mistydning, skal jeg kun bemærke herom, at denne Tilvært altsaa maa bero paa Forhøielse af saadanne Poster, som ikke staa i direkte Forbindelse med Organizationen, men omfatter saadanne Forhøielser, som det nu forelagte Budget allerede udviser adskillige Exempler paa, og den høitærede Krigsminister maa altsaa være forberedt paa, at et saadant Normalbudget vilde komme til at lide en lignende Indskrænkning, som det nu forelagte Budget allerede kan have Grund til at vente. — Det egentlige Hovedspørgsmaal dreier sig om Stabssergenternes Stilling, og jeg skal, da den høitærede Krigsministers Udtalelser igaar foreligge trykte, kun henholde mig dertil. Den ærede Minister mente, at der var en stor Majoritet i Hæren for den Afgivelse, som altsaa nu af den ærede Krigsminister tilsigtes. Dette Udtryk trænger imidlertid til en Fortolkning. Hvis den høitærede Minister med „Hæren“ udelukkende mener „Hærens Officerer“, har jeg aldrig næret nogen Tvivl om, at der blandt dem er en Majoritet for ikke at admittere Stabssergenterne til den Mellemstilling, som de ifølge Loven af 1864 have og bør have. Jeg vil dog dertil føie, at det er mig bekendt, at der ogsaa er et stort Antal Officerer, der have den Mening, at den Stilling, Stabssergenterne have indtaget, er heldig og bør bevares; men jeg har ikke næret nogen Tvivl om, at en Majoritet var imod, at der tilveiebringes eller opretholdes for dem en Stilling, der kan bidrage noget til at udjævne den store Kløft, der er mellem Officersklassen og Underofficersklassen. Men ved „Hæren“ er jeg ikke enig med Ministeren i kun at forstaa Officerskorpset, men maa dog navnlig mene, at ved et Spørgsmaal som dette var der Anledning til at spørge om den Klasse's Mening, Underofficersklassens, hvem det nærmest vil komme til at berypse. Den ærede Minister fortsætter saa videre, at man, det vil altsaa sige Krigsministeren og denne Majoritet af Hærens Officerer, vil have, at Stabssergenterne virkelig i Soldaternes Dine

skulle staa som første Mænd i Underklasserne. Jeg vil i Anledning af dette Udtryk bemærke, at, er der nogen Betegnelse, som er egnet til at gjøre Modsætningsforholdet mellem Officererne og Underofficererne skrigende og ubehageligt for de Bedkommende, er det Betegnelsen „Underklassen“ og „Overklassen“. Han fortsætter videre, at Stabssergenten aldrig kan komme til at staa for Soldaterne som en Mand af Overklassen eller til at indtage en Mellemstilling. Sa, det er netop det, der er Meningen, det, der har ligget til Grund for Stabssergentinstitutionen, at den skulde tjenstlig indtage den samme Stilling som Officererne, at de judicielt skulle henregnes til Underofficersklassen, men at de i deres tjenstlige Stilling henregnes til Officersstanden. Det er denne Mellemstilling, som har vakt Modstand mod Institutionen, men som det netop gjælder om at opretholde, forsaavidt man overhovedet har Interesse for denne Klasse. Den ærede Minister føiede til, at det ikke var Meningen, at herefter Stabssergenterne ikke skulde komme til at gjøre Delingsførertjeneste, thi det havde Oversergenterne ogsaa tidligere gjort, og de ville altsaa heller ikke for Fremtiden være udelukkede derfra. Det er ganske fandt; men det er egentlig heller ikke det, det gjælder om, om de ikke mulig ved en eller anden Leilighed kunne faae Tid til at gjøre Delingsførertjeneste. Det er ikke derpaa, det beror. Forøvrigt skal jeg bemærke, at, naar Oversergentstillingen overdrages dem, er der overmaade ringe Leilighed til at udføre denne Pligt, thi Oversergentstillingen er i Virkeligheden saa overbebyrdet, at det er meget sjældent at man i Praxis har set Oversergenten komme til at gjøre den Tjeneste; men det er, som sagt, hele hans tjenstlige Stilling som saadan, det gjælder om at bevare. Jeg ansførte som Vidnesbyrd om, at den Foranstaltning, Krigsministeriet nu agter at træffe, ikke er i Overensstemmelse med Loven af 25de Juli d. N., at man for at gjennefsøre dette har været nødt til at overføre en Stabssergent fra Rytterregimentets Skole til dens tredje Eskadron. Den ærede Minister mente imidlertid, at dette Bevis svigter komplet, fordi, ansfører han, ved Rytteriet og tildels ved Artilleriet have netop Stabssergenterne altid eller dog ofte forettet endel af den Tjeneste, man nu vil give dem ogsaa ved Fodfolket. Dette forekommer mig at være en ganske mærkelig Udtalelse fra den ærede Ministers Side, thi den ærede Minister maa jo ikke være uvidende om, at Ryttereskadronerne ikke hidtil